

ÚŘEDNÍ LIST

REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

I. DÍL

NAŘIZOVACÍ

REDAKCE A ADMINISTRACE PRAHA III, KARMELITSKÁ 6

Telefony: 415-26, 415-65, prodejny jednotlivých výtisků 457-60, 415-15. - Vychází podle potřeby.

Částka 143.

V Praze dne 1. října 1950.

Cena Kčs 2.—.

OBSAH:

(570.—573.) 570. Vyhláška státního úřadu plánovacího, kterou se zrušují předpisy o cenových doložkách.

571. Vyhláška ministerstev techniky a průmyslu, kterou se odvolává závaznost normy ČSN 1430-1947 Všeobecné stavební podmínky.

572. Vyhláška ministerstva techniky o zastavovacím plánu, o povinnostech místního národního výboru při výstavbě obce, o ochranných pásmech a o vyvlastnění.

573. Vyhláška ministerstva práce a sociální péče, kterou se upravuje některým důchodcům, zaměstnaným v Ostravském kraji, nárok na důchod.

570.

VYHLÁŠKA

státního úřadu plánovacího

ze dne 25. září 1950,

kterou se zrušují předpisy o cenových doložkách.

Státní úřad plánovací stanoví podle § 7 vládního nařízení č. 235/1949 Sb., o plánování a jiné tvorbě cen:

§ 1.

Veškeré předpisy, jimiž se ukládá povinnost opatřovati účty, nabídky a pod. cenovými doložkami, jejichž znění jest upraveno v § 5 odst. 2 vyhlášky nejvyššího úřadu cenového č. 1832/1946 Ú. l. I, o některých opatřeních k zajištění cen hospodářsky odůvodněných, pozbývají platnosti.

§ 2.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Náměstek ministra-předseda státního úřadu plánovacího:

Ing. Púčik v. r.

571.

VYHLÁŠKA

ministerstev techniky a průmyslu

ze dne 25. září 1950,

kterou se odvolává závaznost normy ČSN 1430-1947 Všeobecné stavební podmínky.

Ministerstvo techniky a ministerstvo průmyslu stanoví podle § 1 odst. 4 zákona č. 84/1948 Sb., o závaznosti hospodářských a technických norem, v dohodě s ministerstvy národní obrany, zemědělství, dopravy, pošt a zdravotnictví:

§ 1.

Závaznost normy ČSN 1430-1947 Všeobecné stavební podmínky, stanovená vyhláškou ministerstev techniky a průmyslu č. 575/1949 Ú. l. I, kterou se stanoví závaznost některých norem stavebního oboru, se odvolává.

§ 2.

Pro smlouvy sjednané o stavbách, stavebních pracích a do-
dávkách před počátkem účinnosti této vyhlášky zůstávají v plat-
nosti ustanovení normy ČSN 1490-1947 až do přizpůsobení těchto
smluv novým všeobecným stavebním podmínkám.

§ 3.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr průmyslu:

Kliment v. r.

Ministr techniky:

Prof. Dr. Ing. Šlechta v. r.

572.

VYHLÁŠKA **ministerstva techniky**

ze dne 21. září 1950

o zastavovacím plánu, o povinnostech místního národního výboru při výstavbě obce, o ochranných pásmech a o vyvlastnění.

Ministerstvo techniky v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady stanoví podle §§ 7, 11, 15, 46 a 50 vládního nařízení č. 93/1950 Sb., o výstavbě obcí:

Část. I.

Zastavovací plán.

§ 1.

Pořizování zastavovacího plánu.

(1) Místní národní výbor pořizuje podle pokynů krajského národního výboru zastavovací plán pro každý stavební obvod; není třeba jej pořizovat jen tehdy, když pro určený stavební obvod platí z dřívější doby vyhovující upravitelský plán nebo náčrt, a pokud by toho bylo třeba, také povolení k rozdělení nebo přeměně pozemku na stavební místa.

(2) Před vydáním pokynů k pořízení zastavovacích plánů zadává krajský národní výbor provedení potřebných průzkumů; postup prací na zastavovacích plánech řídí podle plánu projekčních prací.

(3) Neplatí-li pro stavební obvod upravitelský plán nebo náčrt z dřívější doby, nelze zhotovovat stavební projekty ani provádět pozemní stavby nebo veřejná zařízení, dokud nebude pořízen a potvrzen zastavovací plán. Stavebník je povinen v době přípravy plánu projekčních prací předložit stavební program zamýšlené stavby krajskému a místnímu národnímu výboru, aby mohl být včas pořízen zastavovací plán.

(4) Zastavovací plán se pořizuje na podkladě podrobného územního plánu (dále jen „podrobný plán“). Není-li ještě podrobného plánu, pořizuje se zastavovací plán přímo, a to za podmínek stanovených podle § 26 odst. 2 zákona č. 280/1949 Sb., o územním plánování a výstavbě obcí.

(5) Zastavovací plán se pořizuje pro celé území stavebního obvodu. Pořizuje-li se zastavovací plán bez předchozího podrobného plánu, opatří se také ideový náčrt širší zájmové oblasti jako součást zastavovacího plánu. Ideový náčrt zahrnuje v sobě obsah podrobného plánu s přesnějším vyznačením uliční sítě.

(6) Místní národní výbor dá vypracovat zastavovací plán Československými stavebními závody, národním podnikem, závodem Stavoprojekt, nebo jiným odborným projekčním podnikem socialistického sektoru, po případě jej vypracuje sám, má-li příslušné odborné zaměstnance. Mapové podklady dodá krajský národní výbor. O vstupu na nemovitosti pro vypracování zastavovacího plánu (i provedení průzkumů) platí obdobně ustanovení § 13 n. nař. č. 51/1950 Sb., o územním plánování obcí.

§ 2.

Průzkumy.

(1) Pořizuje-li se zastavovací plán na podkladě podrobného nebo aspoň směrného územního plánu, je třeba vždy přihlížet k průzkumu

1. geologickému se zvláštním zřetelem k mechanice zemin a povaze základové půdy,
2. hydrologickému se zvláštním zřetelem k odtokovým poměrům, k poměrům spodních vod, k plochám zaplavovaným a k zásobování zastavitelných ploch potřebným množstvím pitné a užitkové vody a
3. klimatologickému (průzkumu podnebí) se zvláštním zřetelem k zmrazovým plochám, směrům přechlazených vzdušných proudů a pod.

(2) Pořizuje-li se zastavovací plán bez územního plánu, je třeba přihlídnout ještě k dalším potřebným průzkumům (stavebně-technickému, sociologickému, dopravnímu a pod.), a to zpravidla území širšího, než je území stavebního obvodu.

(3) Záznamy o výsledku průzkumů se pořizují v jednom vyhotovení, jež zůstane uloženo u krajského národního výboru.

§ 3.

Mapový podklad.

(1) Mapovým podkladem pro zastavovací plán je otisk nebo kopie katastrální mapy s výškopisem, vyhotovené početní nebo graficko-početní metodou v měřítku 1:1000 nebo větším.

(2) Ministerstvo techniky rozhodne po slyšení krajského národního výboru, zda lze použít jako polohopisného podkladu otisk nebo kopie katastrální mapy, která je vyhotovena početní metodou v měřítku menším než 1:1000 (na př. 1:1250).

(3) Na návrh krajského národního výboru může ministerstvo techniky povolit, aby výsledky měření byly zobrazeny ve větším měřítku než v měřítku katastrální mapy.

(4) V katastrálních územích, v nichž se dosud užívá katastrálních map vyhotovených grafickou metodou nebo v nichž dosud vůbec není katastrálních map, je třeba vyhotovit mapový podklad přímým polohopisným měřením. Polohopisné měření se též provede, nelze-li použít otisk nebo kopie katastrální mapy v měřítku menším než 1:1000 nebo nelze-li výsledky dosavadního měření zobrazit ve větším měřítku.

(5) Nemá-li katastrální mapa výškopisu nebo výškopisné přílohy v měřítku 1:1000 nebo v měřítku, jehož použití povolí ministerstvo techniky (odstavce 2 a 3), provede se výškové měření podle příslušných měřických předpisů, a to zároveň s měřením polohopisným, pokud se právě provádí. V zastavěné části obce se výškové poměry zobrazí jak vrstevnicemi, tak i výškovými kótami. Od zobrazení vrstevnicemi lze upustit, pokud by se znázornění výškových poměrů tímto způsobem stalo nezřetelným. Výškovými kótami se vyjadřují výšky lomových bodů a výškové zlomy stavebních čar, jakož i výšky jiných výrazných bodů, jež vyjadřují tvar terénu. V nezastavěné části obce se výškové poměry znázorňují jen vrstevnicemi.

(6) Veškeré měřické práce, spojené s vyhotovením mapových podkladů, zařadí krajský národní výbor podle pořadí naléhavosti do plánu prací zeměměřické služby. Budou-li tyto práce svěřeny

jiným osobám než orgánům veřejného vyměřování a mapování, musí být kontrolovány podle § 5 zákona č. 82/1948 Sb., o úpravě působnosti ve věcech veřejného vyměřování a mapování (zeměměřický zákon), ve znění zákona č. 250/1949 Sb.

§ 4.

Součásti zastavovacího plánu.

(1) Zastavovací plán se skládá vždy

1. z výkresu,
2. ze zastavovacích podmínek a
3. z průvodní zprávy.

(2) Výkres zobrazuje polohopisně a výškopisně stavební obvod a v něm vyznačuje novou navrhovanou úpravu. Pokud by se výkres stal zakreslením všech potřebných údajů nepřehledným, rozdělí se jeho obsah do dvou, po případě více výkresů.

(3) Zastavovací podmínky vyjadřují slovně obsah zastavovacího plánu, který se nevyznačuje graficky ve výkresu nebo v jiných součástech plánu (na př. zastřešení skupin domů nebo úprava střech a štítů), a stanoví časový postup hospodárné výstavby veřejných zařízení a staveb vyvolaných již provedenou stavební činností a potřebných k dokončení výstavby stavebního obvodu.

(4) V průvodní zprávě se uvedou údaje, které navazují na směrnice stanovené územními plány nebo na směrnice stanovené při vyhlásování stavebního obvodu a zpřesňují urbanistickou myšlenku těchto směrnic, a to v rozsahu potřebném pro vypracování příslušných odborných projektů. Podle potřeby obsahuje průvodní zpráva zejména ještě

- a) odhad přibližného nákladu na všechna veřejná zařízení, a to i s vyjádřením vztahu k hustotě obyvatelstva nebo pod., aby bylo lze posoudit hospodárnost navržené úpravy, a
- b) úpravy, které jsou potřebné nebo přípustné na stavbách již zřízených.

(5) Podle potřeby jsou součástí zastavovacího plánu ještě

1. ideový náčrt zapojení území stavebního obvodu do širší zájmové oblasti,
2. podélné a příčné řezy ulic, veřejných a jiných důležitých míst dotčeného území (zejména ve všech případech, kde mohou vzniknout pochyby o snadném odvádění povrchových vod) a
3. řešení vnějších stavebních a architektonických úprav staveb již zřízených nebo zastavovacím plánem určených.

§ 5.

Obsah zastavovacího plánu.

Zastavovací plán rozvádí a prohlubuje obsah podrobného plánu, pořizuje-li se na jeho podkladě, a vždy přesně určuje úpravu částí obce, pojatých do stavebního obvodu. Stanoví zejména

- a) přesné hranice ploch určených pro jednotlivé účely, zvláště pak hranice mezi pozemky určenými k zastavění, pro veřejné komunikace a ostatní účely, přesné vymezení plošného rozsahu stavby nebo jiného zařízení, pro něž byl určen stavební obvod, dále výškové řešení ploch pro jednotlivé účely, vztá-

žené k výškovým bodům jednotné nivelační sítě, spád komunikací, úpravu místních dopravních poměrů určením dopravních směrů ulic, cest a pod., uspořádání a úpravu ulic a jiných veřejných prostranství, zvláště šíři dopravních pásů, úpravu chodníků a pod.;

- b) druh, způsob, rozsah a po případě typ zastavění na pozemcích k tomu určených (i staveb podzemních) a úpravu ostatních ploch, zejména rozmístění a účel staveb, stavební čáry, výškové úrovně a jiné důležité stavební výšky, vztahené k výškovým bodům jednotné nivelační sítě, pokud je těchto výšek třeba k dosažení žádaného vzhledu nebo účinku (na př. střešních hřebenů nebo okapů), podle potřeby také způsob oplácení, opěrné zdi, podmínky vnější architektonické úpravy staveb, úpravu nezastavěných ploch a podmínky pro jejich osazení nebo jiné využití;
- c) polohu veřejného rozvodu vody, elektřiny, plynu a tepla, veřejných stok a přípojek, jejich rozměry a profily, polohy opěrných bodů a šachet a důležité výškové kóty všech těchto veřejných zařízení;
- d) rozsah a způsob provedení úprav, které jsou vlastníci povinni provést na dosavadních stavbách z důvodů obecného zájmu (jako odbourání přístavků, uvolnění dvorů, odstranění zdravotních, požárních nebo jiných bezpečnostních závad a pod.), podrobný způsob asanace starých částí obce a postup jejího provádění, jakož i objekty, které zůstanou zachovány pro svou historickou, uměleckou nebo jinou kulturní hodnotu, a úpravu jejich okolí;
- e) přibližný náklad na výstavbu veřejných zařízení (§ 10), možnosti přestavby staršího zastavění na vyhovující stav při uvážení hospodárnosti těchto úprav, zejména podle předpokládané doby trvání příslušných budov a jiných staveb, jakož i další směrnice pro časový plán výstavby ve stavebním obvodu se zřetelem na hospodárnost stavby a organickou souvislost budov a veřejných zařízení;
- f) přesné hranice jednotlivých stavebních pozemků.

§ 6.

Zásady pro výstavbu obcí.

Při vypracování zastavovacího plánu je třeba dbát zejména, aby

- a) zastavění bylo řešeno s přihlédnutím ke všem veřejným potřebám, k hospodárnosti stavby při využití veřejných zařízení, k tvaru terénu, k výtvarné myšlence a k stanoveným typům staveb;
- b) stavební obvody byly vybaveny potřebnými a vhodně rozmístěnými veřejnými zařízeními a snadno zásobovány dostatečným množstvím zdravotně nezávadné vody, dešťové vody byly lehce odváděny a po případě bylo dbáno toho, aby mohla být hospodárně vybudována kanalizace s potřebným čistícím zařízením;
- c) zastavění a plochy určené pro zastavovací a léčebnou péči byly v částech obcí nově zastavovaných vždy a v částech již zastavěných podle možnosti odděleny od rušných dopravních cest (silnice, železnice) a zastavění obytné od průmyslového, a to použitím ploch zeleně;

- d) v plochách určených zcela nebo převážně pro průmyslové zastavění byly ponechány kromě ploch komunikačních, provozních a rozvojových potřebné bezpečnostní plochy zeleně;
- e) průběžné trati silnic I. třídy byly pokud možno vedeny mimo souvisle zastavěné části obce a vyústění příčných ulic do průběžných tratí silnic I. třídy byla zásadně navzájem vzdálena nejméně 500 m;
- f) průběžná doprava byla oddělována od místní a byly zajištěny potřebné plochy pro dopravní zařízení (na př. parkování, garážování);
- g) vnitřní komunikace ve stavebním obvodu byly uspořádány hospodárně a tak, aby netvořily zkratky pro průběžnou dopravu, a bylo vybudováno jasné, přehledné a bezpečné připojení na hlavní ulice, po případě s řešením mimoúrovňového křížení;
- h) výška staveb a porostů v okolí letišť a přístavišť helikopter (zvláště ve směrech příletu a odletu) byla upravena se zřetelem k bezpečnosti letecké dopravy a obdobně také v okolí důležitých veřejných radioelektrických zařízení se zřetelem k zachování nebo dosažení příznivých technických podmínek vysílačích nebo přijímacích a k bezpečnosti těchto zařízení;
- ch) historické a umělecké památky byly uchovány v urbanisticky a architektonicky vhodném prostředí a ochrana krajiny a přírody byla plně zajištěna;
- i) zeleň byla řešena i v zastavěných částech obcí pokud možno v souvislých a na sebe navazujících plochách a vzrostlé sady i ojedinělé významnější stromy byly podle možnosti ponechány.

§ 7.

Způsob vypracování zastavovacího plánu.

(1) Pro vypracování zastavovacích plánů se použije ustanovení normy „ČSN 1134—1934 Upravovací plány“, pokud ministerstvo techniky v dohodě se státním úřadem plánovacím a ministerstvem národní obrany neupraví způsob vypracování zastavovacího plánu jinak.

(2) Stavby, plochy a zařízení, které jsou v držbě nebo v užívání vojenské správy, jakož i podniky a zařízení důležité pro obranu vlasti lze v zastavovacím plánu vyznačit jen se souhlasem vojenské správy a podle jejich pokynů.

§ 8.

Uložení zastavovacího plánu.

Zastavovací plán se pořizuje ve třech vyhotoveních a uloží se po jednom vyhotovení u krajského, okresního a místního národního výboru.

Část II.

Povinnosti místního národního výboru při výstavbě obce.

§ 9.

Program úkolů pro výstavbu obce.

(1) Program úkolů pro výstavbu obce sestavuje místní národní výbor na období jednotného hospodářského plánu.

(2) Do programu úkolů pro výstavbu obce je třeba zařadit také stavbu náhradních objektů za objekty zbořené následkem postupné přestavby obce, a to s předběžným odhadem nákladů a potřeby stavebnin.

§ 10.

Veřejná zařízení.

(1) Veřejnými zařízeními, o jejichž vybudování pečuje místní národní výbor, jsou komunikace (ulice a jiná veřejná prostranství s vozovkou a chodníky, místa pro parkování, příslušné plochy zeleně a veřejné osvětlení), sady, hřiště, obecní rozhlas, vodovod, kanalisace, rozvod elektřiny, plynu, tepla a jiná vedení. Která veřejná zařízení budou v obci zřízena, stanoví zastavovací plán. Síť veřejných zařízení se zřizuje zásadně jen pro stavební obvod.

(2) V území, které je stanovením stavebního obvodu určeno k zastavění, je třeba včas zřídit veřejná zařízení tak, aby se zejména vybudováním komunikací zajistil snadný přístup k stavebními a umožnil přívod vody k nim. Budování veřejných zařízení má postupovat účelně, aby budování jednoho zařízení nerušilo výsledky dřívější práce na jiném zařízení (zejména výkopy na vybudovaných komunikacích). Veřejná zařízení je třeba zřídit tak, aby mohla být plně používána, jakmile se začne s užíváním budov.

(3) Chodníkem se rozumí, na rozdíl od samostatných cest pro pěší, část komunikace oddělená zpravidla vyvýšením od ostatní části téže komunikace určené pro jízdu. Chodník se zřizuje podél vozovky všech veřejných komunikací uvnitř souvisle zastavěné části obce, a to buď po jedné nebo po obou stranách komunikace.

§ 11.

Náhrada pořizovacích nákladů na veřejná zařízení a příspěvky na ně.

(1) Náklady na zřízení chodníku hradí místnímu národnímu výboru vlastník pozemku, pokud jde o část chodníku podél uliční čáry ohraničující jeho pozemek, a to až do určité šíře chodníku (odstavec 2) podle výšky, do jaké lze pozemek zastavět.

(2) Není-li pozemek zastavitelný nebo je-li zastavitelný až do výše tří podlaží nad povrchem, hradí vlastník pozemku náklady na zřízení chodníku do šíře nejvýše 3 m; tato šíře se zvětšuje za každé podlaží o jeden metr až do šíře 6 m. Je-li třeba zřídit chodník širší, nahradí vždy ještě náklady na zřízení obrubníku. Zastavitelnost se posuzuje podle platného podrobného územního plánu nebo zastavovacího plánu, po případě podle upravovacího plánu (náčrtu) z dřívější doby. Není-li takových plánů (náčrtů), rozhodne o zastavitelnosti krajský národní výbor po slyšení stavebního úřadu.

(3) Příspěvky na ostatní veřejná zařízení, zřizovaná místním národním výborem (§ 10), může místní národní výbor požadovat od vlastníků pozemků, pro jejichž užívání jsou tato zařízení především určena nebo poskytují zvláštní prospěch (na př. ulice slouží především nemovitostem při ní ležícím, k nimž umožňuje přístup, hlavní ulice pak také celému území, jež je na ni komunikačně připojeno).

(4) Povinnosti vlastníků pozemků podle odstavců 1 až 3 přecházejí na stavebníky oprávněné z práva stavby, mělo-li jejich oprávnění v době, kdy veřejné zařízení bylo zřízeno, trvat ještě

aspoň 10 let; při kratší době se jim určí přiměřený podíl na příspěvku nebo náhradě.

(⁵) Povinnosti podle předchozích odstavců se nevztahují na stát, jakož i na právnické osoby ani jim nadřazené orgány, pokud uvedené příspěvky nebo náhrady nelze podle příslušných předpisů zařadit do jejich rozpočtu. V takovém případě se částky připadající na tyto osoby zařadí do rozpočtu místního národního výboru.

(⁶) Jinak platí pro požadování příspěvků na veřejná zařízení ustanovení § 12 zákona č. 279/1949 Sb., o finančním hospodaření národních výborů, a předpisů jej provádějících.

Část III.

Ochranná pásma

Silniční ochranná pásma.

§ 12.

(¹) V území, které není určeno k souvislému zastavění, se při veřejných silnicích stanoví silniční ochranná pásma, a to do šíře 25 m od osy vozovky silnic I. a II. třídy a v okolí křižovatky také od osy ostatních silnic, do šíře 18 m od osy silnic III. třídy a do šíře 6 m od osy ostatních silnic (u těchto druhů silnic mimo okolí křižovatky).

(²) Hranice území určeného k souvislému zastavění vyplývají z územního nebo zastavovacího plánu, po případě upravovacího plánu nebo náčrtu z dřívější doby. Pokud není takového plánu (náčrtu), určí hranice uvedeného území krajský národní výbor po slyšení okresního a místního národního výboru podle skutečného stavu souvislého zastavění při silnici. Při tom souvislé zastavění nemusí dosahovat po obou stranách silnice stejně daleko, po případě se může omezovat jen na její jednu stranu; stavební mezery až do 200 m podle velikosti a významu obce nepřerušují souvislé zastavění.

(³) Okolím křižovatky se rozumí území při úrovněvé křižovatce silnic (i jejich odbočce) do vzdálenosti 120 m u silnic I. třídy, 60 m u silnic II. třídy a 40 m u ostatních silnic; vzdálenost se měří od místa odbočení os vozovek, t. j. od příčného profilu každé z odbočujících nebo křižujících silnic, v němž začíná nebo končí oblouk převádějící dopravu z jednoho směru do druhého.

§ 13.

(¹) V silničních ochranných pásmech se zásadně nesmějí

1. umisťovat stavby, ploty ani jiné podobné předměty, ani provádět na nich takové úpravy, které mohou prodloužit dobu jejich trvání,
2. v okolí křižovatek nebo na vnitřní straně silničního oblouku o poloměru 500 m nebo menším vysazovat ani obnovovat stromy ani keře, ani pěstovat takové kultury, které by svou výškou s přihlédnutím k úrovni pole rušily přehled potřebný pro bezpečnou a snadnou dopravu,
3. zřizovat vjezdy na jednotlivé pozemky,
4. provádět takové zemní úpravy, kterými by se úroveň půdy zvýšila na více než 50 cm nad úroveň silniční vozovky nebo snížila na více než 50 cm pod úroveň této vozovky.

(²) Omezení podle odstavce 1 se nevztahují na vysazování silničních stromoradií podle příslušných předpisů, na umisťování

dopravních a orientačních značek, na stavby a zařízení k obraně vlasti, na zastávky a stanice autobusů s čekárnami, čerpací stanice a sloupce telekomunikačních a elektrických vedení. Při umisťování uvedených zastávek, stanic a sloupů, jakož i při novém vysazování lesa je třeba dohody se silniční a vojenskou správou.

§ 14.

(¹) Z omezení podle § 13 lze povolit výjimku jen v odůvodněných případech a nebudou-li tím ohroženy obecné zájmy, zejména dopravní.

(²) Při povolování výjimky je třeba dbát také toho, aby se souvisle zastavěná část obce nerozšiřovala obestavováním silnic, jakož i aby vjezdy na pozemky byly umisťovány a pokud možno soustřeďovány tak, aby odbočováním na pozemky a vyjížděním s nich byla doprava na silnici rušena co nejméně (na místech přehledných a v nejmenším počtu). Jako podmínku je nutno stanovit, že vlastník nebo jiná osoba oprávněná věci nakládat odstraní stavbu, jiné zařízení nebo porost, umístěvané v silničním ochranném pásmu, kdykoli toho bude třeba v obecném zájmu, a to bez nároku na náhradu. V okolí křižovatky a při vnitřní straně silničního oblouku o poloměru 500 m nebo menším lze povolit jen postavení štíhlého tělesa (na př. stožáru elektrického vedení), které nezhorší přehled.

(³) Výjimku z omezení, platných pro silniční ochranná pásma, povoluje krajský národní výbor při silnicích I. a II. třídy a okresní národní výbor při ostatních silnicích, a to vždy v dohodě s vojenskou správou.

(⁴) Jde-li o činnost v silničním ochranném pásmu, ke které je třeba vedle povolení výjimky také povolení (schválení, souhlasu a pod.) podle jiných zvláštních předpisů (na př. § 12 vl. nař. č. 51/1950 Sb.), a nebyla-li pro ni již dříve povolena výjimka, opatří příslušný úřad sám předem rozhodnutí o jejím povolení.

§ 15.

Vyžaduje-li to bezpečnost provozu na silnici, může okresní národní výbor se souhlasem vojenské správy naříditi vlastníkům nebo jiným osobám oprávněným nakládat s věcmi, aby odstranili stavby, ploty a jiná zařízení nebo porosty, které již jsou umístěny v silničním ochranném pásmu buď v okolí křižovatky silnic nebo na vnitřní straně silničního oblouku o poloměru 500 m nebo menším, anebo aby na nich provedli úpravy potřebné pro zvýšení bezpečnosti provozu; to platí obdobně také o úpravě povrchu půdy. V odůvodněných případech poskytne okresní národní výbor náhradu, pro niž platí obdobně ustanovení o náhradě za vyvlastnění.

§ 16.

Ochranná pásma při radioelektrických zařízeních.

(¹) Ochranné pásmo při radioelektrických zařízeních je území v jejich okolí, které není určeno k souvislému zastavění; sahá do vzdálenosti až 5 km od hranic pozemku, na němž je zařízení umístěno.

(²) Radioelektrickým zařízením se rozumějí zařízení k radioelektrické dopravě zpráv, obrazů nebo návštějí anebo k jejich přijímání, zřizovaná bez povolení podnikem pro poštovní a telekomunikační styk, podnikem pro rozhlas a televizi, vojenskou správou, Sborem národní bezpečnosti, drážním podnikem, leteckou správou nebo vodní a plavební správou (§ 4 zák. č. 72/1950 Sb.,

o telekomunikacích). Náleží sem také pomocná zařízení (na př. zařízení provozních budov a místností nebo laboratoří), zařízení odposlechové služby nebo technická zařízení mezinárodní rozhlasové organizace.

(3) V ochranném pásmu se nesmějí zřizovat stavby jakéhokoliv druhu (ani elektrická vedení slaboproudá nebo silnoproudá, železné konstrukce jako plynovody, jeřáby a věže), vysazovat porosty ani měnit tvar povrchu půdy, pokud by výsledek těchto činností mohl rušit provoz radioelektrického zařízení. V pochybnostech rozhodne o přípustnosti takové činnosti krajský národní výbor. U staveb již zřízených a porostů již vysázených, které ruší provoz radioelektrických zařízení, může krajský národní výbor nařídit vlastníku nebo jiné osobě oprávněné s nimi nakládat, aby na nich provedli úpravy nezbytně potřebné k provozu radioelektrického zařízení nebo aby tyto stavby nebo porosty odstranili.

(4) Územní rozsah ochranného pásma při určitém radioelektrickém zařízení, jakož i omezení v tomto pásmu určí krajský národní výbor a vyrozumí o tom stavební úřady a podle potřeby vlastníky dotčených nemovitostí. Při tom může z omezení všeobecně vyjmout provádění staveb s jinou konstrukcí než kovovou nebo železobetonovou, nepřesahuje-li jejich výška jednu třetinu vzdušné vzdálenosti stavby od hranic pozemku, na němž je umístěno radioelektrické zařízení.

(5) Rozhodnutí podle odstavců 3 a 4 činí krajský národní výbor v dohodě s vojenskou správou a s provozovatelem radioelektrického zařízení. Nedojde-li k dohodě, rozhodne ministerstvo techniky v dohodě se zúčastněnými ministerstvy.

§ 17.

Vodovodní ochranná pásma.

(1) Okolí vodovodů (jímacích zařízení, vodojemů i vodovodních vedení) v území, které územním nebo zastavovacím plánem, po případě upravovacím plánem nebo náčrtem není určeno k souvislému zastavení, tvoří vodovodní ochranné pásmo.

(2) V tomto pásmu se nesmějí zřizovat stavby ani jiná podobná zařízení ani otvírat lomy nebo hloubit jámy, při jímacích zařízeních se mimo to ani nesmí hnojit stájovými hnojivy, fekaliami ani kaly z kanalizačních čistíren nebo pást dobytek, zakládat komposty ani znečišťovat povrch splaškovými vodami, skládkami odpadních hmot a pod.

(3) Ochranné pásmo tvoří

- a) při jímacích zářezích plocha do vzdálenosti nejméně 30 m po obou stranách zářezu, nad zářezem (proti spádu) do vzdálenosti nejméně 50 m,
- b) u jímacích studní plocha v kruhu o poloměru nejméně 50 m od studně a
- c) u vodovodních řádů plocha do vzdálenosti nejméně 5 m od osy potrubí.

(4) Přesný rozsah ochranného pásma pro určitý vodovod stanoví krajský národní výbor a vyrozumí o tom příslušné veřejné orgány a vlastníky a uživatele dotčených pozemků.

(5) Krajský národní výbor může povolit výjimku z omezení podle odstavce 2 za podmínek, které zajistí, že nebude zhoršena jakost vody ani rušeno užívání vodovodu.

Část IV.

Vyvlastnění.

§ 18.

Vyvlastňovací řízení.

(1) O vyvlastnění rozhoduje okresní národní výbor.

(2) V žádosti o vyvlastnění třeba uvést předmět vyvlastnění a jména a pokud možno přesné adresy osob, proti nimž směřuje žádost o vyvlastnění, po případě jejich zákonných zástupců. K žádosti je nutno připojit:

- a) výpis z pozemkové knihy a po případě také z jiné veřejné knihy o dotčené nemovitosti,
- b) trojmo odborně zhotovený přesný výkres potřebné plochy a po případě dotčeného objektu,
- c) doklad o tom, že vlastník nebo jiný věcně oprávněný byl požádán, aby postoupil nemovitost nebo se vzdal věcného práva a pod., že mu byla nabídnuta náhrada a že do 15 dnů nedošlo k dohodě.

(3) Vyvlastňovací řízení se zahajuje podáním řádně doložené žádosti u příslušného okresního národního výboru. Na žádost okresního národního výboru se poznamená zahájení tohoto řízení v pozemkových knihách.

(4) Jestliže byly pozemkové knihy zničeny nebo zavraženy, připojí se k žádosti o vyvlastnění výpis z pozemnostního archu nebo jiný spolehlivý doklad. V takovém případě oznámí okresní národní výbor zahájení vyvlastňovacího řízení vyhláškou, která se uveřejní v příslušném úředním listu, a vyhlásí je způsobem v místě obvyklým v obci, v níž je nemovitost, a v sousedních obcích; dále zašle vyhlášku příslušnému okresnímu soudu k vyvěšení na soudní desce. Ve vyhlášce se uvede předmět vyvlastnění a jména a adresy osob, proti nimž směřuje žádost o vyvlastnění. Dále se ve vyhlášce vyzvou osoby, které mají věcná práva k nemovitosti, aby je ohlásily u okresního národního výboru ve lhůtě určené ve vyhlášce; tyto osoby se zároveň upozorní, že jinak bude náhrada vyplacena bez zřetele na jejich nároky osobě, proti níž vyvlastnění směřuje. V žádosti o poznámku zahájení vyvlastňovacího řízení uvede okresní národní výbor katastrální území, označení parcely a jejího vlastníka.

(5) O žádosti se provede ústní jednání na místě. Řízení se po případě spojí s řízením o přezkoumání stavebního projektu (§ 9 odst. 3 zákona). Vyvlastňuje-li se pro činnost, kterou je třeba hlásit podle § 12 vl. nař. č. 51/1950 Sb., provede okresní národní výbor ústní jednání teprve, až skončí řízení u krajského národního výboru o ohlášené činnosti.

(6) Ve výměru o vyvlastnění se určí

- a) předmět, způsob a rozsah vyvlastnění,
- b) osoba, v jejíž prospěch se vyvlastňuje,
- c) účel, pro který se vyvlastňuje,
- d) lhůta, do které nutno začít s použitím vyvlastněné nemovitosti nebo práva k účelu, pro nějž bylo vyvlastnění povoleno,
- e) při zřízení práva stavby doba, na kterou se právo stavby zřizuje,
- f) náhrada za vyvlastnění nebo jistota a jejich splatnost.

(7) Lhůtu uvedenou v odstavci 6 písm. d) může okresní národní výbor na odůvodněnou žádost přiměřeně prodloužit.

(8) Nedojde-li při právu stavby mezi vlastníkem pozemku a žadatelem o vyvlastnění k dohodě o ostatních podmínkách práva stavby, určí je okresní národní výbor; při tom stanoví, že právo stavby se zřizuje na dobu 30 až 70 let.

§ 19.

Poskytování jistoty.

Jistota se rovná zpravidla roční splátce na náhradu a musí být složena u příslušného knihovního soudu do tří měsíců od vydání rozhodnutí o jistotě, a to v hotových penězích nebo ve volných vkladech na vkladních knížkách u tuzemských peněžních ústavů.

§ 20.

Předběžné užívání nemovitostí.

(1) Podle výsledku ústního jednání při vyvlastňovacím řízení může okresní národní výbor na místě rozhodnout, zda a které přípravné práce (skládání stavebnin, strojů a náradí, provádění výkopů pro stavbu, zbourání stavby a pod.) smí žadatel provádět na vyvlastňovaném pozemku.

(2) Rozhodnutí podle odstavce 1 je třeba pojmout do zápisu o ústním jednání; není-li přítomna osoba, proti níž směřuje vyvlastnění, nebo její zástupce, jest ji o tom neprodleně zpravit do vlastních rukou. Z rozhodnutí se lze odvolat jen, jde-li o zbourání stavby.

(3) O poskytnutí náhrady za předběžné užívání nemovitostí platí obdobně ustanovení o náhradě za vyvlastnění a rozhodne se o něm zpravidla ve výměru o vyvlastnění.

Část V.

Společná ustanovení.

§ 21.

Ministerstvo techniky v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady může do 1. října 1951 v odůvodněných případech povolit výjimku z ustanovení této vyhlášky.

§ 22.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. října 1950.

Ministr:

Prof. Dr. Ing. Šlechta v. r.

573.

**VYHLÁŠKA
ministerstva práce a sociální péče**

ze dne 29. září 1950,

kterou se upravuje některým důchodcům, zaměstnaným v Ostravském kraji, nárok na důchod.

Poněvadž je třeba i nadále soustřediti všechny síly pro výstavbu Ostravska, zejména v oboru hornictví, hutnictví, těžkého strojírenství, stavebnictví a průmyslu kamene a zemin, stanoví ministerstvo práce a sociální péče v dohodě s jednotnou odborovou organizací podle § 1 odst. 2 vládního nařízení č. 16/1949 Sb., kterým se upravují některé nároky zaměstnaných důchodců v po-čátečním období pětiletého hospodářského plánu:

§ 1.

(1) Důchodcům národního pojištění uvedeným v odstavci 2, kteří jsou zaměstnani v Ostravském kraji přímo na jeho výstavbě nebo kteří svou práci v Ostravském kraji uvolní jiného pracovníka pro jeho výstavbu, nezapočítává se výdělek dosažený při práci na této výstavbě do částky rozhodné pro krácení nebo pro zánik jejich důchodů podle příslušných předpisů.

(2) Důchodci se rozumějí příjemci důchodu invalidního, starobního nebo vdovského, kterým napadl tento důchod před 1. červnem 1950.

(3) Ustanovení odstavců 1 a 2 platí obdobně pro příjemce veřejných odpočívňých (zaopatřovacích) platů.

(4) O tom, zda se důchodce nebo příjemce odpočívňého (zaopatřovacího) platu přímo účastní výstavby Ostravska nebo svou práci v Ostravském kraji uvolní jiného pracovníka pro tuto výstavbu, rozhoduje okresní národní výbor příslušný podle jejich pracoviště.

§ 2.

Vyhláška ministerstva práce a sociální péče č. 391/1950 Ů. l. I, kterou se upravuje některým důchodcům, zaměstnaným v Ostravském kraji, nárok na důchod, se zrušuje.

§ 3.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. října 1950 a po-
zbývá jí dnem 31. prosince 1950.

Za ministra:

Dr. Popel v. r.